

Sygn. akt

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, II Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Mariusz Metera

Protokolant: Kalina Ruclak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2018 roku w Warszawie

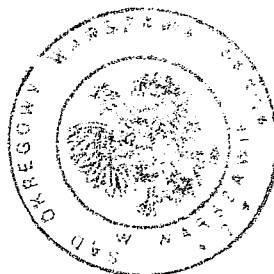
sprawy z powództwa J A

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezydentowi W

o zapłatę

postanawia:

1. oddalić wniosek powoda o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze powoda Syndyka Masy Upadłości M P w trybie art. 195 k.p.c.;
2. na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu następujące pytanie prawne:
„Czy przepis art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 1997 roku, Nr 121, poz. 770 z uwzględnieniem zmiany dokonanej przez art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 roku o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2014 roku, poz. 1924) jest zgodny z art. 21 ust. 2, art. 32, art. 64 oraz z art. 77 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?”;
3. oddalić w pozostałym zakresie wniosek powoda o przedstawienie pytań prawnych do Trybunału Konstytucyjnego;
4. na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. zawiesić postępowanie w sprawie do czasu zakończenia postępowania wywołanego pytaniem prawnym skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego.

SAR. 1738/18/13/2018
Dnia 12 września 2018 roku

Sygn. akt

UZASADNIENIE

punktów 2 i 4 postanowienia z dnia 12 września 2018 roku

Powód J A wnosi w niniejszym postępowaniu o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Prezydenta W kwoty zł.

W uzasadnieniu swojego żądania podaje, że wskazana kwota stanowi należne powodowi odszkodowanie za mienie przejęte przez Skarb Państwa po wykreślonej z rejestru RHB spółce A sp. z o.o. w W Powód był współnikiem wskazanej spółki od jej założenia aż do uznania spółki za wykreśloną z rejestru z dniem 1 stycznia 2016 roku i posiadał udziałów w tej spółce. Nie zostało przeprowadzone postępowanie likwidacyjne dotyczące majątku spółki, a majątek ten z mocy ustawy przeszedł na Skarb Państwa. W chwili gdy następowało uznanie spółki za wykreśloną z rejestru RHB, spółka była współwłaścicielem (w udziale części) nieruchomości położonej w A (obecnie: W), dla której Sąd Rejonowy w W prowadzi księgę wieczystą numer

W ocenie powoda, w związku z tym należy mu się, jako dotychczasowemu współnikowi spółki A sp. z o.o. w W , odszkodowanie za mienie spółki przejęte przez Skarb Państwa, czyli za udział w nieruchomości, który dotychczas przysługiwał spółce. Zdaniem powoda, po zaspokojeniu wierzycieli wpisanych do księgi wieczystej, kwota pozostała ze sprzedaży udziału spółki w nieruchomości wynosiłaby zł, a skoro powód miał udziałów w spółce, to jemu przypadłaby w postępowaniu likwidacyjnym kwota zł.

Pozwany Skarb Państwa – Prezydent W wnosi o oddalenie w całości powództwa w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powołuje się zasadniczo na przepisy art. 9 ust. 2a-2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, wskazując, że ustawodawca przewidział w nich nieodpłatne przejęcie przez Skarb Państwa majątku spółki, która została uznana za wykreśloną z rejestru. Jednocześnie podnosi, iż ustawodawca wskazał w tych przepisach wprost, że prawa współników uprawnionych do udziału w majątku likwidacyjnym spółki wygasają z chwilą wykreślenia podmiotu z rejestru.

Z dotychczasowych ustaleń w niniejszej sprawie wynika, że:

1. w dniu stycznia 1988 roku powód J A wraz z M P zawiązali spółkę A spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J , a której siedzibą następnie było W Na mocy umowy spółki powodowi przysługiwało udziałów w spółce (k. ,). Spółka wpisana została do Rejestru Handlowego „B” (RHB) pod pozycją w dniu kwietnia 1988 roku (k. ,),
2. w dniu września 2009 roku M P zawarł z O N warunkową umowę sprzedaży udziałów w spółce A spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (k.),
3. w dniu października 2009 roku komornik zajął udziały w A spółce z ograniczoną odpowiedzialnością należące do M P (k.), zaś w dniu października 2009 roku zgromadzenie wspólników wskazanej spółki nie wyraziło zgody na sprzedaż udziałów należących do M P (k. 149),
4. w dniu listopada 2009 roku M P samodzielnie złożył wniosek o wpis A spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do rejestru przedsiębiorców KRS, a następnie w dniu grudnia 2009 roku zostało wydane postanowienie sądu rejestrowego o wpisaniu A spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), zaś w dniu stycznia 2010 roku ukazało się ogłoszenie o tym wpisie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (k.),
5. w dniu marca 2011 roku, na skutek skargi J A o wznowienie postępowania, sąd rejestrowy zmienił postanowienie z dnia grudnia 2009 roku, w ten sposób, że oddalił wniosek o wpisanie A spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do KRS, jednocześnie postanawiając o wykreśleniu tego podmiotu z KRS, wskazując w uzasadnieniu postanowienia, iż wskazana spółka nadal pozostaje podmiotem wpisanym do RHB (k.),
6. w dniu września 2011 roku zostało wydane postanowienie Sądu Okręgowego w W o oddaleniu apelacji M P od postanowienia sądu rejestrowego z dnia marca 2011 roku (k.),
7. z dniem 1 stycznia 2016 roku, na podstawie art. 9 ust. 2a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, spółka A spółka z

ograniczoną odpowiedzialnością w W została uznana z mocy prawa za wykreśloną z RHB, bowiem do dnia 31 grudnia 2015 roku nie złożyła wniosku o wpisanie do KRS,

8. na dzień 1 stycznia 2016 roku A spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W była współwłaścicielem (w udziale części) nieruchomości położonej w A (obecnie: W), dla której Sąd Rejonowy w W prowadzi księgę wieczystą numer

(k.),

9. z dniem 1 stycznia 2016 roku, na podstawie art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, Skarb Państwa nabył nieodpłatnie, z mocy prawa, bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, mienie A spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W, w tym przysługujący tej spółce udział w wysokości części w nieruchomości położonej w A (obecnie: W), dla której Sąd Rejonowy w W prowadzi księgę wieczystą numer

Jednocześnie art. 9 ust. 2b zd. 3 wskazanej ustawy stanowi, że prawa wspólników uprawnionych do udziału w majątku likwidacyjnych wygasły z chwilą wykreślenia podmiotu z RHB.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, każdy sąd może przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub ustawą, jeżeli od odpowiedzi na pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem.

Wątpliwości Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie budzi kwestia zgodności z niektórymi przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej regulacji art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 1997 roku, Nr 121, poz. 770, z uwzględnieniem zmiany dokonanej przez art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 roku o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2014 roku, poz. 1924), uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w następującym brzmieniu:

„Z dniem 1 stycznia 2016 r. Skarb Państwa nabywa nieodpłatnie z mocy prawa mienie podmiotów, o których mowa w ust. 2a. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność z nabytego mienia za zobowiązania podmiotów, o których mowa w ust. 2a. Prawa wspólników, członków spółdzielni i innych osób uprawnionych do udziału w majątku likwidacyjnym wygasają z chwilą wykreślenia podmiotu z rejestru.”.

Wskazany przepis ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wszczętej na skutek pozwu J A zawisłej przed tutejszym Sądem. Powód domaga się bowiem w niniejszej sprawie odszkodowania za mienie spółki A spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W (udział w nieruchomości przysługujący spółce) nabyte przez Skarb Państwa na podstawie tego przepisu, zaś regulacja jednoznacznie przesądza, iż Skarb Państwa nabył mienie spółki nieodpłatnie a prawa powoda jako wspólnika do udziału w majątku likwidacyjnym spółki wygasły z chwilą wykreślenia spółki z rejestru, czyli z dniem 1 stycznia 2016 roku. Można zatem uznać, że wskazany przepis stwierdza wprost, iż powodowi nie należą się żadne środki tytułem rekompensaty za mienie spółki, w której był wspólnikiem, przejęte nieodpłatnie przez Skarb Państwa.

Wątpliwości Sądu budzi kwestia zgodności art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym z następującymi przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i z następujących przyczyn:

1. wątpliwość w zakresie zgodności z art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej o następującym brzmieniu:

„Wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.”

Wskazana regulacja ustawy zasadniczej stanowi przejaw ochrony prawa własności i dopuszcza pozbawienie podmiotów prawa cywilnego ich majątku jedynie w sytuacjach wyjątkowych, kiedy jest to niezbędne na cel publiczny. Ponadto, pozbawienie prawa własności powinno zawsze następować za słusznym odszkodowaniem.

W tym kontekście jako niezgodne ze wskazanym przepisem jawi się nabycie przez Skarb Państwa całego majątku spółki wykreślonej z RHB jedynie z tej przyczyny, że w wyznaczonym terminie nie złożono wniosku o wpisanie spółki do KRS. Nie można tu mówić o jakimkolwiek

celu publicznym na jaki niezbędne jest przejęcie mienia spółki wykreślonej z rejestru, czy też inaczej – mienia pozostałego po spółce, a realnie stanowiącego majątek jej wspólników, uprawnionych do udziału w masie likwidacyjnej. Nie można uznać, że skoro spółka została wykreślona z rejestru, to jej dotychczasowy majątek jest niczyj i ustawodawca może nim swobodnie dysponować.

Nie przekonują zawarte w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 28 listopada 2014 roku o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw, stwierdzenia, iż kwestionowana regulacja art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, dotyczyć będzie zwykle podmiotów „martwych”, które nie funkcjonują na rynku i nie posiadają majątku, a przy tym podmiotów, które miały dość czasu na złożenie wniosku o wpis do KRS a o za tym idzie podmiotów, które świadomie „zrzekły się swojego majątku”. W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze spółką, która na datę wykreślenia z RHB dysponowała znacznym majątkiem, tj. udziałem stanowiącym ponad nieruchomości gruntowej położonej w W , mającej powierzchnię m². Ponadto, przez wiele lat, od 2009 roku, w spółce istniały wątpliwości (istniejące do chwili obecnej wobec rozbieżnych stanowisk sądów w zakresie skuteczności umowy zbycia udziałów) co do tego, kto obok J A był drugim wspólnikiem spółki – O N , czy M P Wątpliwości te utrudniały złożenie wniosku o wpis do KRS. Nie zawsze brak wniosku o wpis jest zawiniony przez spółkę. Sam także brak wniosku nie może być z góry interpretowany jako oświadczenie o zrzeczeniu się przez wspólników spółki praw do udziału w majątku likwidacyjnym spółki.

Pamiętać także należy, że majątek spółki jest tak naprawdę pośrednio majątkiem jej wspólników, wypracowanym niekiedy wieloletnią ciężką pracą lub niekiedy wniesionym przez wspólników z własnych majątków osobistych. W przypadku likwidacji spółki zasadą jest podział między wspólników majątku likwidowanej spółki pozostałego po zaspokojeniu jej wierzycieli. Jako rażąco sprzeczne z art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jawi się w tym kontekście nieodpłatne nabycie mienia wykreślonej z RHB spółki przez Skarb Państwa. Nie ma tu mowy nie tylko o słusznym odszkodowaniu, lecz o jakiegokolwiek rekompensacie.

Zupełnie niezrozumiałe jest także zawarcie przez ustawodawcę jednoznacznej regulacji stwierdzającej o wygaśnięciu jakichkolwiek roszczeń wspólników wykreślonej z RHB spółki do

udziału w majątku likwidacyjnym spółki. Oznacza to, że wspólnicy, którzy wypracowali majątek spółki, pozbawieni zostają jakiegokolwiek rekompensaty za majątek przejęty przez Skarb Państwa ich kosztem. Jednocześnie faktycznie zamyka się wspólnikom drogę do sądowego dochodzenia jakichkolwiek roszczeń dotyczących majątku, który wspólnicy sami stworzyli, czy wypracowali, co jawi się jako oczywiście niesprawiedliwe i sprzeczne z zasadą demokratycznego państwa prawnego. Brak słusznego odszkodowania dla wspólników w sytuacji, gdy po spółce nie przeprowadzono tradycyjnego postępowania likwidacyjnego stanowi o jawnym wyłączeniu mocą ustawy, bez przyznania rekompensaty.

Odmowa przyznania wspólnikom spółki wykreślonej z RHB roszczeń względem majątku likwidowanej spółki jawi się jako swoista kara dla tych wspólników za brak złożenia przez spółkę wniosku o wpis do KRS w terminie zakreślonym przez ustawodawcę. Kara ta z pewnością nie jest jednak dopuszczalna w kontekście art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest adekwatna do stopnia „naruszeń” jakich dopuściła się spółka, czy jej wspólnicy.

Kwestia wpisu podmiotu do rejestru (RHB, czy KRS) ma w przeważającym zakresie charakter administracyjny i nie powinna wpływać na cywilnoprawne kwestie związane z majątkiem podmiotu.

2. wątpliwość w zakresie zgodności z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej o następującym brzmieniu:

„1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.”

Wskazać należy, że przepis art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, odnoszący się między innymi do wykreślenia podmiotu z RHB został wprowadzony tą samą ustawą (wspomnianą wyżej ustawą z dnia 28 listopada 2014 roku o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw), którą wprowadzono przepis art. 25e ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Przepis art. 25e ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, reguluje prawa wspólników spółki wykreślonej z KRS bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, do dochodzenia przeciwko Skarbowi Państwa (który nieodpłatnie nabył majątek wykreślonej spółki) własnych roszczeń wynikających z uprawnień do udziału w majątku likwidacyjnym spółki.

Regulacje art. 25e ust. 3-4 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym stanowią, że: „3. Wspólnicy, członkowie spółdzielni i inne osoby uprawnione do udziału w majątku likwidacyjnym mogą dochodzić swoich praw, gdy reprezentują łącznie co najmniej dwie trzecie głosów i wykażą, że wszyscy wierzyciele zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni.

4. Roszczenia wierzycieli oraz osób, o których mowa w ust. 3, wygasają, jeżeli nie będą dochodzone przeciwko Skarbowi Państwa w terminie roku od chwili nabycia mienia przez Skarb Państwa. Jeżeli przed nabyciem mienia przez Skarb Państwa wierzyciel uzyskał tytuł egzekucyjny przeciwko podmiotowi wykreślonemu z Rejestru, roszczenie stwierdzone w tym tytule wygasa, jeżeli wierzyciel nie złoży wniosku o wszczęcie egzekucji w terminie roku od chwili nabycia mienia przez Skarb Państwa”.

Różnice między art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz art. 25e ust. 3-4 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym wskazują na różne w zakresie praw traktowanie dwóch równorzędnych podmiotów znajdujących się w analogicznej sytuacji. Zróznicowanie wynika jedynie z tego, że w pierwszym przypadku mamy do czynienia ze wspólnikami spółki wykreślonej z RHB, zaś w drugim przypadku ze wspólnikami spółki wykreślonej w KRS. Świadczy to jednoznacznie o braku równości wobec prawa poprzez: przyznanie wspólnikom spółki wykreślonej z KRS prawa do dochodzenia przeciwko Skarbowi Państwa swoich roszczeń względem majątku likwidacyjnego spółki wykreślonej z rejestru, przy jednoczesnym odmówieniu przyznania takiego prawa wspólnikom spółki wykreślonej z RHB.

W tej sytuacji władze publiczne, bez jakichkolwiek uzasadnionych podstaw, nierówno traktują dwa podmioty znajdujące się w analogicznej sytuacji, co świadczy o możliwej dyskryminacji wspólników spółki wykreślonej z RHB względem wspólników spółki wykreślonej z KRS. Dyskryminacja ta wynikać może z uprzedzeń ustawodawcy względem podmiotów gospodarczych, które nie poddały się w terminie przewidzianym przez ustawodawcę procedurze

„przejeżdżowania” do KRS podmiotów wpisanych do RHB. Takie karanie wspólników nie jest uzasadnione i celowe na gruncie prawa cywilnego.

3. wątpliwość w zakresie zgodności z art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej o następującym brzmieniu:

- „1. Każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia.
2. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.
3. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności.”

Zacytowane przepisy art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowią o prawie ekonomicznym każdego do bycia podmiotem prawa własności i innych praw majątkowych. Mówią o obowiązku równej ochrony tych praw spoczywającym na organach władzy publicznej względem wszystkich podmiotów prawa. Przestrzegają, iż ograniczenia prawa własności mogą następować jedynie w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie dochodzi do naruszenia istoty tego prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego, przepis art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, stanowi wbrew każdej z zasad przewidzianych w przepisach art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepis ten, po pierwsze wyłącza spółkę z jej majątku bez odszkodowania wbrew prawu własności, a po drugie pozbawia wspólników likwidowanej spółki wpisanej do RHB ich praw majątkowych w postaci roszczeń względem Skarbu Państwa o odszkodowania za przejęcie majątku likwidowanej spółki. Ustawodawca nie chroni zatem interesów jednostki będącej podmiotem prawa własności i praw majątkowych lecz interes Skarbu Państwa. Jednostka jest traktowana przedmiotowo, nie zaś podmiotowo. Nie ma nawet prawa zgłaszać roszczeń w sytuacji, gdy pozbawia się ją majątku, na który pracowała niekiedy latami.

Naruszona jest zasada równej ochrony prawnej dla praw majątkowych poprzez zabranie wspólnikom spółki wykreślonej z RHB roszczeń względem Skarbu Państwa w zakresie udziału w majątku likwidowanej spółki, przy jednoczesnym przyznaniu w art. 25e ust. 3 ustawy o

Krajowym Rejestrze Sądowym, współnikom spółki wykreślonej z KRS bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, praw do dochodzenia przeciwko Skarbowi Państwa (który nieodpłatnie nabył majątek wykreślonej spółki) własnych roszczeń wynikających z uprawnień do udziału w majątku likwidacyjnym spółki.

Niewątpliwie art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, stanowi przejaw regulacji, która narusza istotę prawa własności poprzez nieodpłatne zabranie tego prawa bez przyznania roszczeń odszkodowawczych podmiotom uprawnionym.

4. wątpliwość w zakresie zgodności z art. 77 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej o następującym brzmieniu:

„1. Każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej.

2. Ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw.”

Regulacja art. 9 ust. 2b ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez wyraźne stwierdzenie o nieodpłatnym przejęciu przez Skarb Państwa majątku likwidowanej spółki oraz o wygaśnięciu praw współników spółki do udziału w majątku likwidacyjnym, faktycznie mocą ustawy wyłącza możliwość dochodzenia na drodze sądowej przez współników odszkodowania za naruszenie prawa własności spółki, której byli współnikami, jak również za naruszenie prawa majątkowego współników do udziału w majątku likwidacyjnym.

Działanie ustawodawcy polegające na władczym przekazywaniu nieodpłatnie na rzecz Skarbu Państwa majątku podmiotów prawa cywilnego bez podstaw ku temu w postaci celu publicznego jawi się jako niezgodne z prawem działanie władzy publicznej. Podjęcie przez ustawodawcę decyzji o wygaszeniu praw współników do udziału w majątku likwidacyjnym odbiera prawo do wynagrodzenia za szkodę wyrządzoną spółce (a pośrednio także współnikom) za takie właśnie działanie ustawodawcy.

Mając na uwadze powyższe wątpliwości, Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 postanowienia, na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W konsekwencji, wobec skierowania do Trybunału Konstytucyjnego pytania prawnego, od którego rozstrzygnięcia w zasadniczy sposób zależy wynik niniejszego postępowania, a bez którego rozstrzygnięcia nie jest celowe podejmowanie przez sąd dalszych czynności w sprawie, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. zawieszono postępowanie w sprawie do czasu zakończenia postępowania wywołanego pytaniem prawnym skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego, o czym orzeczono w punkcie 4 postanowienia.

Dorota Michalska

